

رئیس جمعیت هلال احمر خبر داد

خرید یک میلیون دوز واکسن از چین واهدای ۱۵۰ هزار دوز واکسن فایزر

وزیر بهداشت: ثابت می‌کنیم واکسن ایرانی به بسیاری از واکسن‌های خارجی ارجح است

کریم همتی، رئیس جمعیت هلال احمر با اشاره به مأموریت وزیر بهداشت به هلال احمر برای خرید واکسن کرونا، خبر داد: هلال احمر یک میلیون دوز واکسن را از چین خریداری خواهد کرد و مابقی واکسن‌ها که حدود ۲۰ میلیون دوز خواهد بود، از سوی وزارت بهداشت تأمین خواهد شد. او گفت که نیاز کشور به ۱۹ تا ۲۹ میلیون دوز واکسن است.

به گزارش ایسنا، رئیس جمعیت هلال احمر ادامه داد: قرار نیست کل کشور واکسینه شوند بلکه افراد آسیب‌پذیر باید آن را دریافت کنند. او با اشاره به برخی نگرانی‌ها پیرامون توزیع واکسن تأکید کرد: سازمان غذا و دارو مانند همیشه بر این موضوع نظارت خواهد کرد و واکسن به دست نیازمندان خواهد رسید. همتی با بیان اینکه جمعیت هلال احمر یک میلیون دوز واکسن را خریداری خواهد کرد، گفت: مابقی واکسن‌ها که حدود ۲۰ میلیون دوز خواهد بود از سوی وزارت بهداشت تأمین خواهد شد. وی درباره میزان واکسن اهدایی شرکت فایزر نیز گفت: میزان این واکسن حدود ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار دوز است. رئیس جمعیت هلال احمر درباره اینکه چرا

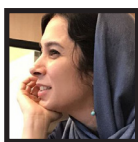
رئیس جمعیت هلال احمر:
قرار است بین ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار دوز
از واکسن فایزر خریداری و به ایران
ارسال شود؛ این میزان واکسن توسط
یک فرد نیکوکار خریداری و به ایران
اهدا شده است

پس از تأیید نهایی آن خبر داد.

محمد مخبر با بیان اینکه «تا امروز ۶۰ هزار نفر برای داوطلبی تزریق واکسن با سامانه ۴۰۳۰ تماس گرفته‌اند» ادامه داد: ۳۶ هزار نفر پس از اطلاع از شرایط لازم، ثبت‌نام خود را قطعی کرده‌اند، اگرچه ما بیشتر از ۵۶ نفر را نمی‌توانیم بپذیریم. وی افزود: این ۵۶ نفر از یک منطقه یا یک جنس و سن هم نخواهند بود و به صورت متنوع و پراکنده انتخاب خواهند شد و تزریق هم به صورت یکجا و همزمان نخواهد بود و در یک دوره زمانی تزریق انجام خواهد شد. رئیس ستاد اجرایی فرمان امام (ره) با بیان اینکه «ظرف دو سه روز آینده اولین تزریق انجام خواهد شد» افزود: ظرف ۴۰ روز آینده به ظرفیت تولید ماهیانه ۱۰۵ میلیون دوز خواهیم رسید و از ۶ ماه دیگر این ظرفیت به ماهیانه ۱۲ میلیون دوز خواهد رسید و پس از تأمین نیاز کشور، قادر خواهیم بود که واکسن را به خارج از کشور هم صادر کنیم.

#کوهنوردان

یگانه خدای
خبرنگار

گم شدن و درگذشت کوهنوردان در ارتفاعات تهران همچنان موضوعی است که توسط کاربران ایرانی دنبال می‌شود. خیلی‌ها اخبار لحظه به لحظه تعداد فوتی‌ها و نجات یافته‌ها را دنبال می‌کنند و می‌نویسند و خیلی‌ها هم از اینکه در آن شرایط آب و هوایی نباید صعود انجام می‌شد، حرف می‌زنند. شایعه‌ای درباره اختلال در جی.پی.اس منتشر شده که به آن هم پرداخته می‌شود:

«این بار صدای مرگ از برف بلند شد! برای کوهنوردان مانده در برف دعا کنیم.»

«کوهنوردی اگر با عقلانیت و علم همراه نباشد مثل هر چیز دیگه خطر آفرینه.»

«خبر فوت این کوهنوردها رومی شوم دلم آتیش می‌گیره»

«کوهنوردهایی که روز جمعه تو توجال گرفتار شدن هیچ‌کدام مبتدی نبودن، بدون امکانات و لباس نبودن، قطعاً مسیر رو بلد بودن و جی پی اس داشتن. آدم مبتدی نمیتونه برسه به قله اونم تو زمستون... این ذات کوهنوردیه که غیرقابل پیش‌بینی و بی‌رحم می‌شه گاهی»

«اتفاق توجال حادثه نبود، فاجعه بود»

«زخمی دیگر بر قلب ایران. گرفتار شدن ۱۰ کوهنورد در توجال. یکی از نجات‌یافتگان می‌گوید: جی‌پی‌اس گوشی مسیر نادرست را نشان می‌داد که باعث شد گم شوم. کوهنوردان با رفتن در مسیرهای خطرناک کشته شدند.»
«من خودم کوهنورد هستم بحث فقط اختلال جی‌پی‌اس نبوده بحث سقوط بهمین بوده که در اون هوا می‌شد از قبل پیش‌بینی‌اش کرد که اینکده بسیاری از گروه‌ها برنامه‌شان به خاطر باد شدید و وضعیت هوا همان روز لغو کردند. همه چی را گردن دیگران نیندازیم.»

«یه کاپشنایی هست جی‌پی‌اس داره. مثلاً اگر شما توی کوه گم بشید یا زیر بهمین گیر کنید خودش سیگنال می‌فرسته به مرکز امداد که زود پیداتون کنن. جالبه که این کاپشن توی ایران هم هست اما سیستم جی‌پی‌اس و ماهواره‌ای ایران ساپورتش نمی‌کنه و عملاً یه پول هنگفت برای هیچی می‌دی»
«رست کوهنوردی اصلاً غرور آفرین نیست! هر صعودی افتخار آمیز نیست! چرا با جون خودتون بازی می‌کنید؟ می‌گم رست، چون کوهنورد واقعی با کنترل کردن اطلاعات میره کوهنوردی نه زمانی که اعلام کردن احتمال بهمین در کوه‌ها و خطر مرگ وجود داره.»

«چند سال پیش، دو کوهنورد در بازگشت از یکی از قله‌هایمالیا جان باختند، آنها تا مدت‌ها خبر اول رسانه‌ها بودند، اما مرگ بیش از ۱۵-۱۰ نفر در کوه‌های شمال تهران، چنان بازتابی نداشت. کرونا، مرگ آدم‌ها را طبیعی کرده. مرگ ۱۰ نفر پیش مرگ روزانه ۲۰-۱۵ نفر چندان به چشم نمی‌آید.»
«یادمه اولین بار که رفتم دماوند، وقتی برگشتیم پایین دیدم یه نفر با لباس عادی و کفش مردونه ایستاده. فکر کردم ارتفاع زده شدم اشتباه می‌بینم! ولی اومد جلو گفت خانوم تا قله چقدر مونده؟! حالا ساعت چنده؟! چهار بعدازظهر... اون ساعت و اون شکلی می‌خواست بره قله و هرچی می‌گفتم آقا! الان همینجا هم شما با این لباس یخ می‌زنی، زیر بار نمی‌رفت و اصرار داشت بره بالا. من مبهوت از اینکه این چطور می‌تونه کفش اومده نگاهش می‌کردم که دیدم سرشو انداخت پایین و رفت بالا. حالا شما فکر کن یه کفش و یه کوله هم داشته باشی دیگه خدا روبنده نیستن بعضیا.»